[illegible] అమ్మాయి

[illegible]పులేటి మల్లికార్జునరావు

అతను సినిమా హాల్లోనుంచి బయటికి వచ్చేడు.

రెండో ఆట మొదలయి అర గంటకూడా కాలేదు. పోనీ జోరు కొట్టిందనుకుందే అది తెలుగు సినిమా కాదు. ఆఖరికి ఆ హడావుడేమిటో గాని గేట్ కీపర్ ఇవ్వబోయిన అవుట్ పాస్ కూడా తీసుకోలేదు.

బయట యమచలిగా వుంది. జనవరి రోజులు. అందునా హైదరాబాదు చలి, పావుగంటసేపు ఆ చలిలో నిల్చుంటే రక్తం గడ్డ కట్టు[illegible]. "మీ [illegible] [illegible] [illegible] తక్కరు చెప్పినా [illegible].

మెయిన్ గేటు దాటి వచ్చేశతను. రోడ్డుమీద ఎవరూ తిరగటంలేదు, రిక్షా వాళ్ళు కూడా బండిలోకి ముడుచుకుపోయి గొంగళీలు, బొంతలు కప్పుకొని కునుకు తీస్తున్నారు. అతను -ఆదరా బాదరా-

కొంపలు మునిగిపోతున్నట్లు నడుస్తూ- తన నెవరయినా గమనిస్తున్నారేమో నని అటు యిటుగూడా పరికించిచూడటం మాన లేదు. కొంతదూరం వెళ్లాక ఎవరూలేరని ఏర్ధారించుకుని, వీధిదీపం క్రింద చేరి-క్రీనీడలోనికి తప్పుకొని జేబులోంచి పర్సు లా. ఉ. బరువుగానే తోచింది. జిప్ లాగే . నోట్లబొత్తి! అతని ముఖం విక పించింది. మళ్ళా రోడ్డుని నాలుగువేపులా పారించి చూశాడు. ఎవరూ రావటంలేదు. తృప్తిగా శ్వాసవదిలి నోట్లు మడతలు చాడు. అతని మనసిపుడు సంతోషంగా వుంది. మధ్యాహ్నంనుంచి కాపు వేస్తే రెండో ఆటకి గాని ఫలితం దక్కలేదు. ముందిప్పుడు- ఈ కష్టం మరిచిపోవా లంటే, ఏదయినా కాకా హోటలుకుపోయి పులావూ, చాయ్ కొడితేగానీ లాభంలేదు. తన జేబులోను ఉన్న నోట్లకట్ట వారం పాటయినా ఖుషామత్ చేస్తుంది.

మైనే జీనా సీఖ్ లియా....యాల పాట మొదలయింది.

ప్రతిదీ చేత జిక్కించుకు ప్రయత్నించే మొనగాడనుకునే మొగాడికి అబలలుగా కనుపించే మొనగత్తెలున్నారనే విషయం బుజువైతే?!

జేబులో కుక్కేసి చిల్లర పై జేబులో వేసుకుని, చివరిసారన్నట్లు రోడ్డంతా కలయచూసి మళ్లా నడక సాగించాడు పాతిక అడుగులు వెయ్యగానే- హఠాత్తుగా నిల్చుండిపోయేడు. అతను నిల్చున్నచోట- క్రింద రోడ్డుమీద అందంగా డయినేజి మూతవుంది. ఏదో గుర్తుపట్టినట్టు [illegible]- [illegible] [illegible] జేబులోంచి తీసి- [illegible] నుంచి లోపలికి పోయేలా [illegible] సేడాడు.

హమ్మయ్య అన్నట్లు హాయిగా నిట్టూర్చి ఠీవిగా నడవటం ప్రారంభిం

మరో వంద అడుగులయినా నడవ లేదు—

ఉలిక్కిపడి నిల్చుండిపోయేడు.

అందుకు కారణం పోలీసు మాత్రం కాదు!

అందమైన అమ్మాయి!?

నిర్మానుష్యమైన రోడ్డుమీద ఒంటరిగా నడిచివస్తోంది రోడ్డుమీద -వెనక్కి ముందుకు- చూస్తూనే-బెదురు బెదురుగా వెనకే చూస్తోంది. కళ్ళు చంచలంగా భయంగా కదులుతున్నాయి తెల్లటి పాల నురగు లాంటి చీర. బొడ్డు కనబడేలా కట్టింది.

తెల్లటి స్లీవ్‌లెస్ బ్లవుజూ, ఒక చేతిలో కూరగాయల బుట్టంత వానిటీబాగ్, ముడిచిదిద్దిన హెయిర్ స్టయిల్, హీల్డు శాండిల్స్- అచ్చం ఇందాక సినిమాలో షర్మిలా టాగోర్‌లా ఉంది.

అంతకన్నా ఆకర్షణీయంగా- వీధి దీపాల వెలుగుపడి ఆమె మెడలో రవ్వల నెక్లెస్ తళతళ మెరుస్తోంది. అది- ఆమె అందమైన కనుదోయికన్నా ఎక్కువ కాంతు లీనుతున్నది.

అతనికళ్ళు ఫ్లడ్ లైట్లు అయినాయి.

ఆమె తెగరొప్పుతోంది. ఆ రొప్పు డుకు వక్షస్థలం ఎగిరెగిరి పడుతున్నది.

తనని ఎవరో తరుముతున్నట్లు మాటి మాటికి వెనుకకు చూస్తూ, పరుగెడు తున్నంత త్వరగా అడుగులు వేస్తోంది. ముఖంమీద చిరు చెమటలుకూడా ముత్యా ల్లాగే ఉన్నాయి. ఆ సెంటు ఏం పులుము కుందో గానీ- ఒకటే ఘుమ ఘుమ!

ఆమెకూడా అతన్ని చూసింది.ముందు —పెద్దపులేమో ననుకున్న దానిమల్లే కెవ్వున అరవబోయింది. సమాళించు కుంది. ఆ కేక సన్నటి మూలగై వెలు పలికి వచ్చింది ఆపాద మస్తకమూ గడ గడ వణికిపోతోంది

ముందతను కంగారుపడ్డాడు.క్షణంలో పరిస్థితిగ్రహించి నవ్వుకున్నాడు. ఇప్పుడు తను చెయ్యాల్సిం దేమిటో అతనికి స్ఫురించింది. అందుకనే దగ్గరి కెళ్లాడు.

ఆమె గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుంది. "వద్దు....వద్దు....నన్నేం చెయ్యకండి... ప్లీజ్....మీకు దండం పెడతాను"అంటూ గొణుగుతోంది.

"నైస్" అనుకున్నాడు. గొంతు సవ రించుకున్నాడు. ఎంతో మర్యాదగా "భయపడకండి! మీ రెవరు! ఇంత రాత్రి పూట, చలిలో ఎక్కడినించి రావడం?" అనడిగాడు.

ఆమె తేరుకుంది కొంచెం మాటలు చిక్కబట్టకుని "కా....కాలేజీలో ఫంక్ష నంటే ఆలస్యం అయింది. రి....రిక్షాలు కూడా దొరకలేదు. ఇల్లు దగ్గరేనని నడిచి వస్తుంటే అదో ఆ పెట్రోలు బంక మలుపుదగ్గర ఇద్దరు రౌడీలు...."చెప్పలేక భయంగా వెనక్కిచూస్తూ, ముద్ద ముద్దగా తడబడుతూ చెప్పింది. రవ్వల నెక్లెసు కళ్ళల్లో మెరవగా "గుడ్" అనుకున్నా డతను.

ఆమే మళ్లా చెప్పింది "నా కేంభయం లేదండీ! ఈ నెక్లెసు వుంది. అందుకని" అక్కడికి తనేం భయపడటం లేదని తెలియచేస్తూ.

"ఆహా!" తనలో తనే భుజాలెగరేసు కున్నాడు పిట్ట వలలోకే ప్రయాణిస్తుంది. ఇవ్వాళ పొద్దున్నే లేచి ఏ సినిమా తార ముఖం చూసేదో గానీ, కష్టపడ్డా, చలి అయినా- అన్నీ లాభసాటి బేరాలే! ఇందాకా నోట్లబొత్తి! ఆదృష్టం బావుంది-

కొంచెంసేపు ప్రయత్నిస్తే నెక్లెస్.

అతనిబుర్ర చకచకా ప్లాను వేస్తుంది. "ఎక్కడిదాకా వెళ్ళాలి?" అనడిగాడు యధాలాపంగా.

"డిపో వెనకాల ఇల్లు."

"ఒంటరిగా వెళ్తారా?"

ఆమె ఏమీచెప్పలేదు. తల వొంచుకుని బొటనవేలు నేలకి వ్రాస్తూ నిల్చుంది కాస్సేపు. ఒక నిముషం తర్వాత "ప్లీసీ మీరు వచ్చి దిగబెట్టరూ? ప్లీజ్!" అన్నది-గారాబంగా!

"లక్కీ!" అతని మనసు ఎగిరిగంతేసింది. ఎంత !మాడర్న్ ప్రవరాఖ్యుడయినా, అందమైన- షర్మిళాలాంటి ఆడపిల్ల-అందునా ఎంతో తియ్యగా, చనువుగా ఆ పైన ఒంటరిగా ఎదురయి-ప్లీజ్-అనంటే కరిగిపోకుండా ఉండలేదు.

ఆమె మళ్లాఅంది-అతని ఇష్టాఇష్టాల నిమిత్తం లేనట్లు "తొందరగా నడవండి ఆ రౌడీలు వస్తారేమో?"

కాదని అనలేదు. రెండో కారణం -నెక్లెసు!

అంతలో ఎదురుగా ఖాళీ రిక్షా ఒకటి వస్తూంది. ఆమె అతనికి మరింతదగ్గరగా వచ్చేసి, "ఈ రాత్రి మనం ఇట్లా మాటలాడుకుంటుంటే ఎవరయినా చూస్తే గొడవ. పదండి.తొందరగా వెళ్ళిపోదాం" అన్నది. అని-రిక్షా ఆపి బేరమయినా ఆడకుండానే ఎక్కి కూమని "రండి. ప్లీజ్!" అంది.

అతనికి మంచి చాన్స్ ఇది. ఒకటి వెచ్చగా కూర్చోనూవచ్చు. రెండోది తన పని తాను సానుకూల పరచుకోవచ్చు. ఇక హైదరాబాదు రిక్షాలు-ఇదిగో, ఇటు

వంటివేళల్లో ఎంత సౌకర్యంగా ఉంటాయో చెప్పనే అక్కర్లేదు.

అతను పక్కనే కూర్చుంటే. ఓ పక్కకి సిగ్గుతో ఒరిగిపోతూ పువ్వులా ముడుచుకుపోయి. మోకాళ్ళమీద, చేతుల్లో మొహాన్ని దాచుకొని నవ్వింది. తనెంత ఆత్మరక్షణకోసం అలాచెయ్యటం తప్పక పోయినా పరాయి మగాడు పరాయే?

"షర్మిలా! షర్మిలా!!" అనుకున్నా డతను. అన్నిరకాల అదృష్టం కలిసివచ్చి వందున. పైగా తనంత ప్రయాసపడ కుండానే

రిక్షా సాగింది. చలిగాలి సాగింది. అతనిబుర్ర కూడా మరింతపని చెయ్య సాగింది. చలి ఎముకలు కూడా మిగల్చ కుండా కొరికేద్దామని తెగ ప్రయత్ని స్తోంది. ఆమె కొంగుతీసి నెత్తిన కప్పు కొంది. జానెడుపమిట తలదాటి భుజందాక కూడా రాలేదు. అయినా అతనదేమీ గమనించటం లేదు. నెక్లెసుని పైనెం చేస్తే చక్కటి అమ్మాయిపక్కన చెప్పినా కూచోడం, శాల్తీని మైనస్‌చేస్తే నెక్లెసు ప్లస్సూ.... లెక్కలు వేసుకుంటున్నాడు.

ఏదో ఒకటి మాట్లాడాలని [illegible] "మీరేం చేస్తారు!" అన్నాడు.

"నేనా!" తడుముకున్నాడు. "ఏం లేదు. రోడ్లంట తిరగటం"

"ఉద్యోగం లేక ఎన్నాళ్ళయింది?"

"చాలా రోజులు."

ఆమె గలగల నవ్వింది. "మీరు తమాషా మనుషులు! కాని చాలా థాంక్స్! మీరు ఎదురవకుంటే ఏమయ్యేదాన్ని? పాపం మీకు శ్రమ"

"అబ్బెబ్బె! నా కేం శ్రమ! ఇది నా అదృష్టంగా భావిస్తాను. ఎప్పుడో ఏదో సినిమాలో డైలాగు చటుక్కున గుర్తొచ్చింది. అప్పుడే రిక్షా కుదిపింది. ఆ కుదుపుకు ఆమె అతనిమీద పూర్తిగా వొదిగిపోయింది. వెధవ చలి- ఎక్కడికి పోయిందో! ఈ రిక్షా ఇల్లా తెల్లవార్లూ పోతూనేవున్నా అతనలా కూర్చోగలడు. అతని చేతివ్రేళ్లు -అప్రయత్నంగా- ఆమె వొంటిమీదకు- చీరకూ! బ్లౌజుకూ మధ్య అచ్ఛాదన లేని మృదువైన శరీరంమీదకు ప్రాకినయి, వ్రేళ్ళల్లో- సులివెచ్చగా. లోవోల్టేజిలోని తిమ్మిరిలాంటి షాక్‌లా....

చాటీ చాలని కొంగు నెత్తిమీద జారి, భుజంమీదనుంచి ముందుకుపడిపోయింది.

"ఏమిటా పని కోసంగా అందామె.

ఆమె పూర్తికాలేదు. రిక్షా ఆపమంది. "ఇల్లు వచ్చేసింది. ఇదిగో [illegible] గర్ల్సుప్రంది చూశారా, [illegible] ఇదుగ్గా ఉంటుంది. రిక్షాకూడా పట్టదు. [illegible] హోటే మా యిల్లే [illegible]."

అతను తేలిగ్గా వూపిరి తీసుకున్నాడు. రిక్షా ఆపి దభస చేస్తుందేమో, తనకుట్టు

పట్టియా-రెంటికి చెడిన రేవడనవుతానేమో నని భయపడ్డాడు.

అతనిబుర్ర మరింత వేగంగా పని చేస్తోంది. ఆమెచెయి దాటిపోకముందే సాహసించాలి. రిక్షా దిగిపోతోంది....ఇహ ఏదయితే అదయిందనుకున్నాడు! వెంటనే అతని చేతివేళ్ళు ఆమె మెడవెనక మెరపు దాడి చేసివయి. నెక్లెస్ లింక్ అయితే ఊడింది. పూడి-సరిగ్గా అమె దిగటానికి కాలు కిందపెట్టినప్పుడు—

ముందుకు వొంగాల్సి వుంటుంది గనుక వాళ్ళోపడి, కిందికి జారిపోయా వుండే నేర్పుగానూ, వేగంగానూ లాగేసి. తన వెనక వేసుకుని అనుకునికూర్చున్నాడు,

"వస్తానండీ! చాలా థేంక్స్!" అందామె కిందికి దిగి నిల్చొని,

"సందులో ఒక్కరూ వెళ్ళగలరా?"

"ఓ! మా వీధేకదండీఇది. ఆదివారం తప్పకరండి. ఇక్కడికివచ్చి ఎవరినడిగినా మా యిల్లు చూపిస్తారు" అక్కడికి-ఏదో పాపులర్ స్టార్ అయినట్లు!

"రైట్! ఇహ వెడతాను" అన్నాడతను.

"థేంక్స్" మరోసారి చెప్పి గల్లీ లోనికి వెళ్ళిపోయింది,

అతని గుండెకాయ మహ ఉల్లాసంగా కొట్టుకుంటున్నది. తన రెండు సంపాదనలు ఒకేసారి చూసుకుని ఆనందించాలని కూడా తగని ఆరాటంగా వుంది. అందుకే- ఆమె తనపేరడగకపోయినా, ఆమెపేరు తనకు తెలీకపోయినా, ఆమె చెప్పకపోయినా పట్టించుకోలేదు! అసలు అడగాల్సిన అవసరం కూడా ఏముంది?

రిక్షాను తొందరగా పోనివ్వాడు— ఆమె మెడ తడుముకొని- గొడవ చేస్తుందేమోనని, రిక్షా సందులు గొందుల్లో తిరుగుతూ పోతున్నది.

* * *

పేట్ ఆవలిస్తూ చిటికవేస్తూ "హరే రామ్!" అన్నాడు. అతను ఆతృతగా చూస్తున్నాడు. దీపపు వెలుగులో నెక్లెసు ఆశాజ్యోతిలా మెరుస్తోంది.

మరి కాసేపు గీకి గీకి—"థూత్!" అని నెక్లెసుని నేలకేసి కొట్టాడు! పైగా నిద్ర చెడగొట్టావని తిట్లకు లంకించుకున్నాడు.

'ఆరె ఫేకార్ మడ్సి! నకిలీదెచ్చి గోల్ మాల్ చేస్తావా...."

అతనికి మరోసంగతేదో గుర్తొచ్చినట్లుంది గబుక్కున తన పాంటుజేబులో చేతులుపెట్టి చూసుకున్నాడు.

నోట్లబొత్తి ఖాళీ!!

"అమ్మో నా డబ్బు" అని అరవడానికి తన డబ్బయితే కద, తనదగ్గరుండే కద.